

اگر از میان دهه های گذشته و حتی اخیر محبوبیت پکنیدن و یا یک سینماگر به سینچش آرا گذاشت شود بدون اغراق چارلی چاپلین در سینمای کودک و نوجوان و حتی پیران امروز و کودکان دیروز یک شخصیت ماناد فراموش نشدنی است و من شخصاً شبی راکه در تلویزیون

و در یک برنامه سینمایی دکتر هوشنگ کاووشی با نازاحتی زیادی ظاهر شد و خبر مرگ چارلی چاپلین را به اطلاع همه علاقمندانش زسانید هرگز فراموش نمی کنم.

به کنار از دوران کودکی بسیار سخت و محیط زجر آور نواندانه ها و شرح گرسنگی هایی که شاید گوش هایی از آنرا در فیلم پسر بچه شخصاً روایت کرده باشد، وی در سال ۱۹۱۰ به عنوان کمدین اکروبربات یا زبای شهرت اندک به امریکا سفر کرد - چارلی چاپلین اولین فیلم سینمایی اش را برای کیستن با ارائه توانانهای خارق العاده اش تدارک دید. او در این فیلم هنرپیشه ای پی بدیل و بازیگری خلاق و مبتکر را به سینما معرفی کرد و سپس در فیلمهایی که توسط سنت کارگردانی شد یک تیپ ثابت و محبوب کودکان را با کله لکنی، آرایش خاص چهره و کت بلند دم دار و کفشهایی بزرگتر از خود و عصایی همراه با مجموعه ای از حرکات کوتاه و سریع و تقریباً مقطع بکار انداخت.

چارلی چاپلین با کله پاری از زندگی در میخت و مشاهده و ملاحظه کودکانی در کارهای شاق و کودکی طاقت فرسا پر جویه ای عاطفی و چهره ای عاطفی ترداشت، او از حرکات فوق العاده چشمانتش استفاده می کرد تا با حرکت سریع کریه مانند مقاصد و نیاش را به تماشاگران انتقال دهد.

چارلی چاپلین دراندیشه کودکان و در کاربرای کودکان تابدانجا پیش رفت که در فاصله سیالهای ۱۹۱۷ تا ۱۹۲۲ فیلمهای متفاوتی را برای خانوارهای ها تدارک دید فیلمهایی از قبیل زندگی سگی - پناهگاه.. مهاجر - و پسر بچه

چارلی چاپلین در سال ۱۹۲۲ زنی از پاریس و در سال ۱۹۲۵ جویندگان طلا و در سال ۱۹۲۹ سیرک و در سال ۱۹۳۱ فیلم زیبای لایم لایت (روشنایی های شهر) را که موسیقی آنرا هم خود تصنیف کرده بود روان پرده نقره ای نمود.

و امروز چارلی چاپلین از این نظر در میان خانواده ها و کودکان و نوجوانان دنیا اهمیت دارد که فیلمسازی عاطفی بود و نه تکنیکی و کرآخود به اطرافیانش اظهار داشته بود که من نیازی ندارم که زاویه دوربین و یا دکوباز به چه نحو اجسام کشید، بلکه من با تمام احساسات و تمام عواطفم فیلم می سازم و آنچه که برای من مهم است شاذی و غم تماشاگران فیلمهایم می باشد. من به سلامت فیلم هایم اندیشه می کنم نه چیز دیگر با وجود این در مقوله سینما و حتی در مقوله کمدی چارلی چاپلین یک فیلمساز کمال کرا و سالم محسوب می شود او در متواردی که اندک تردیدی احساس

ونچار برخی از سناتورهای امریکایی خواستار اخراج او از خاک امریکا شدند و این کشمکش تاسال ۱۹۵۲ ادامه داشت و در این سال وقتی که به اروپا سفر کرده بود سفیر امریکا در سوئیس به وی اطلاع داد که اقامتش در امریکا تمام شده و مرکز نمی تواند به امریکا بیازگردد. چارلی چاپلین در سوئیس اقامت گزید و در کتابی که در سال ۱۹۶۲ به چاپ رسانید نوشت گناه من و تنها کنایه من اینست که وابسته به هیچ کلیسای رسمی نیستم. من وابسته به تمام مردم جهان هستم. چارلی چاپلین در کتاب مذکور جوانان دنیا را به درک واقعیت ها و شناخت صحیح موقعیت ها فرمی خواند و وقتی که در مردم آرزو هایش از او سؤال می کنند می گوید آرزو دارم جوانان دنیا کارهای مرا و فیلم های مرا بخوبی درک کرده باشند. اگر جوانان محیط و موقعیت های و آنچه را که پیرامون آنهاست به خوبی درک کنند شاید من و امثال من به نتیجه مطلوبی دیرمود. کارهاییان رسیده باشیم نقش چارلی چاپلین در سینمای کمدی و در سینمای کودک و نوجوانان و نگرش خاص او به حقوق کودک - آزادی - و تکنیک - چنگ و کشتن زنان و کودکان هرگز از ذهن سینمادوستان و علاقمندان هنر هفتمن زدوده نخواهد شد.

چارلی چاپلین و دنیای کودکان

سید ابراهیم بحرالعلومی

